

Arrest

nr. 226 623 van 25 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 maart 2019 tot vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 219 708 van 11 april 2019.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Ten aanzien van verzoeker werd op 20 april 2017 een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 26 april 2018 werd aan verzoeker een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht (bijlage 13*septies*). Er werd hem tevens een inreisverbod voor een duur van acht jaar opgelegd (bijlage 13*sexies*). Verzoekers beroep tot

nietigverklaring tegen het bevel van 26 april 2018 werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 212 203 van 12 november 2018.

Op 24 januari 2019 werd nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.

Op 29 maart 2019 nam de verwerende partij een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 219 708 van 11 april 2019.

In deze beslissing wordt tevens gesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten *d.d.* 24 januari 2019 terug uitvoerbaar wordt. Het is tegen deze laatste beslissing dat het huidige beroep is gericht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

Het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten is terug uitvoerbaar overeenkomstig artikel 5213. 63. van de wet van 15 december 1980

[...]

Werd op 24.01.2019, met toepassing van artikel 7, eerste lid en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Op 15.02.2019, tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van deze verwijderingsmaatregel, diende betrokkene een eerste verzoek om internationale bescherming in. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 opgeschort.

Op 28.03.2019 werd hem een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend.

Betrokkene diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verwijderingsbeslissing van 24.01.2019 is overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980 terug uitvoerbaar.

Terugleiding naar de grens

Om redenen zoals vermeld in de bijlage 13septies dd. 24.01.2019 en betekend op 25.01.2019.

Vasthouding

Om redenen zoals vermeld in de bijlage 13septies dd. 24.01.2019 en betekend op 25.01.2019.

(...)"

2. Ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert in de nota met opmerkingen aan dat de vordering onontvankelijk is omdat het enkel een vasthouding betreft.

Artikel 72, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt uitdrukkelijk dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van deze vordering kennis te nemen (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

In de mate het beroep is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, is het beroep niet-ontvankelijk.

2.2. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing niet enkel een beslissing tot vasthouding bevat, maar ook een beslissing tot terugleiding.

In zijn arrest van 18 juli 2019 met nr. 112/2019 oordeelde het Grondwettelijk Hof (overwegingen B.4. tot B.8.) dat een bevel dat is afgegeven vóór de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag en vóór de

verwerping ervan, door het bestuur enkel kan worden ten uitvoer gelegd nadat de minister of zijn gemachtigde zich ervan heeft vergewist dat zij geen risico op schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ten aanzien van de betrokken vreemdeling inhoudt. Zij moet worden gemotiveerd en zij kan het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

In de mate de bestreden beslissing een beslissing tot terugleiding bevat, is zij dan ook vatbaar voor beroep bij de Raad.

2.3. Evenwel blijkt uit informatie overgemaakt door de verwerende partij dat op 13 augustus 2019 aan de verzoeker een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis werd gebracht overeenkomstig het model van bijlage 13 *septies* bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit document wordt afgegeven op grond van artikel 110 *terdecies* van het voormelde koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en viseert specifiek het geval waarbij de betrokken vreemdeling wordt teruggeleid naar zijn land.

Bijgevolg dringt zich de vaststelling op dat verzoeker actueel niet langer op grond van de thans bestreden terugleidingsbeslissing van 29 maart 2019 zal worden verwijderd van het grondgebied, maar wel op grond van een nieuwe terugleidingsbeslissing die werd genomen op 13 augustus 2019. Verzoeker wordt dus thans teruggeleid naar Marokko op grond van een latere beslissing, die niet het voorwerp is van het huidige beroep. De bestreden terugleidingsbeslissing van 29 maart 2019 werd aldus minstens impliciet opgeheven door het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 augustus 2019.

Ter terechtzitting hierop gewezen bevestigen beide partijen dat de thans bestreden terugleidingsmaatregel van 29 maart 2019 moet worden beschouwd als opgeheven.

Door het vervangen van de beslissing tot terugleiding door een nieuwe verwijderingsmaatregel met terugleiding van 13 augustus 2019, is het beroep zonder voorwerp geworden en is het bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT